

hvor man måske kan spare penge, hvad ved jeg. Det er sådan set kun den kommunale fantasi, der sætter grænsen for, hvad man kan skaffe sig af muligheder, og der kommer overhovedet ikke nogen hammer fra nogen. Virkeligheden er, at hvis man kan prioritere, har man mulighed for at udvide sin service og lave andre sjove ting for borgerne.

Så det er en fremragende situation, det er den positive vinkel på de muligheder, men jeg for- nemmer, at fru Line Barfod nemmere ser be- grænsninger end muligheder. Det er så sådan set fru Line Barfods problem.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det kan være, fordi jeg er vænnet til, at hvis man vil have et eller andet, så skal man også betale for det. Det kan selvfølgelig godt være, at det er en forkert opdragelse, jeg har fået.

Men jeg vil gerne høre, hvor det forventes, at man f.eks. får den varme mad til de ældre uden at skulle betale for den. Den virkelighed, mange af kommunerne i øjeblikket står i, er, at de i forbindelse med kommunesammenlægningerne som følge af kommunalreformen de steder, hvor man har prioriteret at have varm mad til ældre, nu formentlig må fjerne det, eller også skal de ud og skære meget voldsomt på daginstitutioner eller skoler, for det er jo de tre store, dyre områder, der er i kommunerne. Det, at man kan spare en kommunaldirektør eller to, rækker altså ikke langt, hvis man ønsker at sikre den varme mad til de ældre eller anden god service.

Hvordan forestiller hr. Leif Mikkelsen sig, at man ude i kommunerne bare skal kunne få bedre service uden at betale for det? Og man kan ikke betale, når man kun må have en vækst på 0,5 pct., før man bliver ramt af Thors hammer.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Men en vækst er jo en vækst. Når ellers skatter, afgifter og hele samfundsøkonomien holdes i ro, som de gør, så er det klart, at det også er en fordel for den service, kommunerne skal yde borgerne. Derfor vil der være lige så meget råd til varm mad i fremtiden, jeg vil endda pege på, at der sikkert bliver bedre råd til varm mad efter kommunalreformen, hvor man får øgede muligheder.

Man får også mulighed for en effektivisering i større kommunale sammenhænge, for der er dog ting, der forsvinder. Der bliver færre politi-

kere, færre embedsmænd, mindre administration osv., når fire kommuner er blevet til en. Det skal man ikke have den store regnestok fremme for at finde ud af, må jeg sige til fru Line Barfod, men det er klart, at hvis man ikke anerkender den præmis, at den her kommunalreform er nyttig og fører frem til øgede muligheder, hvis man har en anden præmis, så får man selvfølgelig det sortsyn, som fru Line Barfod her giver udtryk for. Det er bare fuldstændig fejlagtigt i virkelighedens verden i de danske kommuner.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Leif Mikkelsen om, hvordan det kan være, hvis det alene er godt, at der er vækst, at regeringen så ikke har den målsætning bare at have 0,1 pct. i vækst. Det er jo også vækst. Det er jo lidt et retorisk spørgsmål, for det er jo selvfølgelig sådan, at lavvækst ikke er særlig rart at have, når det omgivende samfund har en meget høj grad af vækst. Derfor er den lavvækst, der er i kommunerne, i voldsom disharmoni med alt, hvad der foregår udenfor.

Kl. 13.55

Der vil jeg bare gerne have, at hr. Leif Mikkelsen bekræfter, at den kommunale servicevækst er mere end halveret i de sidste 4 år under denne regering, altså er faldet mere, end den har gjort i nogen tidligere 4-års-perioder. Det vil jeg bare gerne have bekræftet.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er, om den vækstramme, der skal forhandles med kommunerne, ligger fast. Er den til forhandling, eller ligger den fast?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er jo ikke her, vi skal forhandle, går jeg ud fra.

Når nu fru Pia Gjellerup siger, der er lavvækst i økonomien i kommunerne, så er virkeligheden jo den, at denne regering – og finansministeren har nævnt det her fra talerstolen for kort tid siden – forfølger de økonomiske målsætninger, der i øvrigt var sat af en tidligere regering, og fru Pia Gjellerup har stået her og peget på, at de sådan set gjorde det samme med hensyn til væksten i den offentlige sektor og placeringen decentralt, da de var i regering. Så hvad er forskellen?

Forskellen er måske egentlig den, at denne regering, når den laver aftaler med kommunerne, så forventer, at aftalerne overholdes og rent fak-